

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Friderici Forneri Theologiæ Doctoris Canonici Ecclesiæ
Collegiatæ diui Stephani Bambergæ, De Temvrentiæ
Malo, Eivsque Remediis, Variis Item Scitv Ivcvndissimis,
nec non vtilissimis de rebus, quæ in ...**

Förner, Friedrich

Ingolstadii, 1603

Cap. XX. Remedium Sextum. Perennis ac cœlestis illius Co[n]iuiij
meditatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45433

Certè magno hæc delicias emit, qui cum iis au-
 starij loco, gehennam sibi comparat, nec magni fa-
 cturam suam, qui mauult eam ad æterna suppli-
 cia condemnare, quàm leuicplam aliquam volup-
 tualam amittere. Quæ hæc dementia? primum vt
 vides, omnis ea suauitas Temulentie, infinitam pro-
 pè coniunctam habet amaritudinem. Quin imò si
 quod non est, eam faciamus merum, mel ac Saccha-
 rum, quam fugax est? Quàm breuis? quàm exiguo
 durat momento? duret verò etiam centum aut du-
 centos annos, quantulū hi sunt præ illa cruciatuum
 infinitate? Preclare D. Ioan. Chrysof. Insanum esse
 eum, qui vt semel iucundo somnio frui possit, per totum
 vitæ tempus se grauissimis cruciatibus torquendum of-
 ferat. Vos id facitis ò temulenti, imo non solum to-
 tius vitæ, sed intolerabiles vobis, atq; perpetuos cru-
 ciatus conciliatis. Quod vtrinq; , mentis ac cogita-
 tionum statera iustè ponderatum, efficacissimum
 erit, ad Ebrietatem euiciendam, remedium.

Epist. 5.
 ad Theo.

CAPVT XX.

Remedium VI.

Perennis ac cœlestis illius conuiuij meditatio.

Non absq; graui, atq; vrgenti causa, existiman-
 dum, Prophetam Ioëlem ita serio inclamasse
 Ebrios. *Expergiscimini Ebrij, & flete, & ululate,*
 omnes qui bibitis vinum in dulcedine, *Expergiscimini,*
 inquit, è veterno illo quem crapula vobis peperit,
 & fletibus atque lamentis, vestras deplorate cala-
 mitates, *qui bibitis vinum in dulcedine,* qui pro tam
 fugaci delectatiuncula, æternum illud & omni vo-
 lupta-

Ioel. i.

luptate, affatim atq; copiose repletum conuiuium, amittitis. *Expergiscimini*, mentis excitando cogitationes, ad expendendum, quanta sit vestra vecordia. Aliud vos manebat conuiuium, alia cœna, quam æternus ille paterfamilias lautissimè instruxit, in qua filius eius transiens ministrabit conuiuiis, & eundem quo ipse fruitur potum, atque Epulas illis apponet. *Ego, inquit, dispono vobis, sicut disposuit mihi pater, & edatis & bibatis super mensam meam; in regno meo.* Opi parum hoc, ac splendidum conuiuium, venditis, perditis, transitoria voluptate, quæ instar fumæ euanescit, in ictu oculi, in momento. Quæ hæc vesania? Quis furor? Quæ amentia? Illud perenne conuiuium, quo accumbentes, diuinæ voluptatis torrente iucundissimo potantur, tam temerè negligere? tam caducæ ac friuolæ rei postponere? An voluptatis illius æternæ te fugit magnitudo?

*Luce. 22.
Cœlestis
conuiuij
neglectus.*

Psal. 35.

*Locus per-
rennis illi-
us conui-
uij.*

Si *Domum* respicis, si palatium, vbi conuiuium istud æuiternum instituetur, quàm *locus* ille decorus, quàm fulgidus, quàm splendidus, quàm omnium iucundissimarum rerum ac preciosissimæ suppelletilis copia affluens? Dei namq; sedes ac regia, cœlum, non fictè ostendit exterius pulchritudinem solis, lunæ ac stellarum reliquarum, quam interiù non millies contineat. Omnis à Deo procul abest fictio, fucus omnis & simulatio. Illustratur palatium illud lumine gloriæ, ornatur ab ipso Deo, ab Angelis & omnibus electis, vt elegantissimis quibusdam peristromatibus & aulæis. Portæ nitent margaritis, auro fulget pavementum, parietes è saphyro, smaragdo, carbunculo, aliisque præstantissimis gemmis splendescunt.

*Dapes illi-
us conuiuij.* Si *Dapes* & *fercula* consideres, diuina tibi apponitur essentia, cuius contemplatione, ac fruitione, satia-

frabitur anima tua, & sic potabitur copiose, vt in g-
 uernum amplius, nec fitiat, nec esuriat, pretiosum
 nihilominus illud ferculum iugiter degustet, ac
 vinum delicatissimum diuini amoris, perpetuo
 libet.

Si *voluptatis magnitudinem* intueris, tam illa est *Voluptates*
 ampla, tam immensa, vt nec oculus eam viderit, nec *illinc hau-*
 auris audiuerit, neq; in cor hominis vllius ascende- *ste.*
 rit. Nam si Sancti Martyres, qui voluptatem illam in
 hac vita solum pitissauerant, vt ita loquar, tot ac tan-
 ta tormenta, eius incensi desiderio, lubentissimè su-
 stinuerunt, vt substratos pedibus carbones, ceu a-
 mœnissimas rosas, persæpè calcarent, quantum de-
 lectabit in affecuta re, quod adeo recreabat in futu-
 ra spe? Si tantum poterat, Arrha voluptatis, diui-
 na inquam gratia, sanctis hic collata; quando plus
 valebit eius plenissima atque superfluentissima so-
 lutio?

Si *voluptatum* perpendis *multiplicem copiam*, nihil *Volupta-*
 erit in corpore tuo, nihil in anima tua, quod ea non *tum mul-*
 perfundetur, modo sibi conuenienti. Ibi erit florida *tiplicitas.*
 iuuentus sine morosa senectute, fortitudo sine de-
 bilitate, satietas sine fastidio, libertas sine seruitute,
 pulchritudo sine deformitate; impassibilitas sine
 pœnalitate; pax sine omni perturbatione; abundan-
 tia sine omni indigentia; securitas sine omni timo-
 re: Cognitio sine omni ignorantia; omnia inquam
 sine defectu.

Si *Societatem conuiuorum* contemplaris, quinam *Conuiuia-*
 illi? Christus Iesus Dei filius, tuæ salutis assertor ac *rum socie-*
 vindex; Beatissima eius mater, sancti omnes Patri- *tas.*
 archæ, Prophetæ, Apostoli, Martyres, Confessores,
 virgines, viduæ, omnes deniq; electi, quos Deus pa-
 ter, ab æterno *prædestinavit, conformes fieri imagines Rom, 8.*
filij sui. *Aperi*

Aperiergò iam nunc, ò Temulente, cordis tui oculos, ac vide, num cœlo popinâ, num illecebre momentaneæ, in omne ævum duraturas, perennes atq; incredibiles voluptates, num pauculorum scurrarum ac sympotarum commercio, cœlestem illam Societatem, deceat commutare.

Repulsa fri- uole excu- satiuncu- læ. Atqui ego id non faxo inquis: faceſſat hæc à me procul cogitatio, nolim tam omnis rationis ac ſenſus expers haberi. Et quid ni faxis? En D. Hieron. mû te conuincentem, atq; huius tuæ vecordiæ te con-

Hieron. in Epiſt. arguentem. Difficile imò impoſſibile eſt, vt præſentibus quis, & futuris fruatur bonis, vt hic ventrem, & illic mentem impleat, & de delitiis tranſeat ad delicias.

Æterni conuiuij ractura. Reſiſce ergo, & ſi cœnam illam appetis, non te hic ingurgites, non te hic repleas, in prandio huius mundi. Aut cœnam illic diuinę perennitatis, aut hic prandiũ ſœdę voluptatis, oportet vt omittas. Vtrumque ſimul vix ſtabit, Hinc iſidorus, *Cui eſt abundantis*

Lib. 2. de ſummo bo- no cap. 42. *Epularum ac vini, ardentis diuitis attendat ſupplicium, cuius tanta in inferno, inter ignes erat inopia, quanta hic Epularum ac potus copia fuit. In hoc enim ſæculo eſſare ac ſitire noluit, propterea inter flammas ſitiens guttulam aque quaſiuit, nec habere meruit. Minatur id omnib;*

Iſaiæ. 65. *temulentis ipſe Dominus per Prophetam. Ecce ſerui mei comedent, & vos eſurietis; Ecce ſerui mei bibent, & vos ſitietis. Ecce ſerui mei letabuntur, & vos confundemini: Ecce ſerui mei laudabunt præ exultatione cordis, & vos cum contritione cordis ululabitis. Quid cauſa? tanta erit fitis veſtra, tam ardens, tam æſtuans, vt ſi- duciam deſideriumq; ſitis habituri, vt Iordanis fluat in ora, nec guttulam miſeri poteritis nanciſci.*

Iob. 40. Quocirca, cœleſtium memores epularum diuiniffimiq; Nectaris & Ambroſiæ non ita temerè, libi- dini.

inibus vini, vos inescari finite, ne à summa illa iu-
 unditate exclusi, perpetuis vos calamitatibus atq;
 miseris implicetis. Quin potius, omni telorum ge-
 nere, cominus atq; eminus, Temulentia vitium op-
 pugnat, ac bonis auspiciis tandem expugnat.

CAPVT XXI.

Remedium VI.

Fuga potatorum.

Ordine hoc vltimum esto Temulentie remedi-
 um, at necessitate arx aliorum & caput, quo
 absente, quidquid laboris impendatur, impossibilia
 captabis, hydrā secabis. Nam si vt Aristoteles inquit,
 οὐλοῖς πρὸς κολοῖον ἰζάει, Graculus semper Gra-
 culo asidet. Si Temulentus temulento conuersatur,
 quantumcunq; sobrietatis cultum induxerit animo,
 facili negotio ad superfluum potum iterum indu-
 cetur, atq; ita Penelopes telam texet.

Vnde Dauid; cum sancto sanctus eris, & cum viro
 innocente, innocens eris, & cū electo electus eris, & cum
 peruerso peruerteris. Et Salomon. Qui cum sapientibus
 graditur, sapiens erit, amicus stultorum similis efficietur.
 Et in Ecclesiastico Qui tetigerit picem, inquinabitur
 ab ea, & qui communicauerit superbo, induet superbiā.
 Et D. Paulus. Modicum fermentū totā massam corrumpit.

Animaduersum id quoq; à sanctis patribus. vnde
 Gregorius. Infirmi debent vitare societatem prauo-
 rum, ne mala quae frequenter aspiciunt, & corrigere non
 valent, delectentur imitari. Et S. Ioan. Chrylost. Rerum
 natura sic est, vt quoties bonus malo coniungitur, non ex
 bono malus melioretur, sed ex malo bonus contaminetur.

In Rhetoric. Et li. 8.
 moral.

Noxae con-
 uersationis
 cum homi-
 nibus per-
 ditū.

Psalm. 77.
 Prou. 13.
 Eccl. 13.
 1. Cor. 5.

Homi. 9. in
 Ezechiel.

Homil. 18.
 operis im-
 perfecti in
 Diuer-
 Matth.